

เทศน์อธรรมราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

กิเลสตีอกนอกลุ่นอกทาง

(องค์การบริหารส่วนจังหวัดระนอง ขอความเมตตาสนับสนุนสร้างพระมหาไตรปีภู ฉบับที่ใหญ่ที่สุดในโลก โดยรวม ๔๕ เล่มเป็นเล่มเดียว ณ วัดสวนป่าลากลอย ต.ราชกรูด อ.เมือง จ.ระนอง ประมาณค่าใช้จ่าย ๓๐๐,๐๐๐ บาท) สร้างพระไตรปีภู ๔๕ เล่มหนา ๆ มาเป็นเล่มเดียว ตั้งแต่เล่มบาง ๆ มันก็ไม่ยักขึ้นอ่านนะ เล่มบาง ๆ นิดเดียวมันก็ยกไม่ขึ้นไม่อ่าน จะfadหั้งสามพระไตรปีภูมาใส่เล่มเดียวกันนี้มันตายกันหมดหั้งเมืองไทยเราว่าอย่างนี้ ไม่มีใครจะยก หลวงตาเองก็ไม่ยก ขนาดนี้แล้วไม่ยก นี่เหตุผลฟังชิ

ถ้าหากว่าต่างคนต่างตั้งหน้าตั้งตาประพฤติปฏิปิริบติ แก้ไขดัดแปลงตัวเองในสิ่งที่ไม่ดีทั้งหลาย ทั่วประเทศไทยเรานี้สำหรับผู้เป็นชาวพุทธนะ แล้วจะเบาขึ้นเรื่อย ๆ เบากว่ายกพระไตรปีภู กองทุกชิ้นหัวใจของโลกชาวพุทธเราจะเบา ครอบครัวheavy เรือนจะเบาจากตัวเองแต่ละคน ๆ เบาด้วยการประพฤติตามศีลตามธรรม แล้วผลแห่งการปฏิบัติตามศีลตามธรรมนี้จะทำให้ร่มเย็นเป็นสุข อบอุ่นภายในครอบครัว กระจายออกไปในวงงานต่าง ๆ และทั่วประเทศไทย จะเป็นเมืองที่เบาขึ้นด้วยความสุข ๆ ความทุกข์จะค่อยร่องรอยดับลงไป นี่ความเห็นของหลวงตาบัว จึงขอเรียนเชิญพี่น้องทั้งหลายให้ตั้งหน้าตั้งตาตามปฏิบัติตัวเอง ความบกพร่องจะไม่อยู่ในพระไตรปีภู จะอยู่ในตัวของเราทุกคน ๆ

พระไตรปีภูท่านซึ่งเข้ามาหาตัวของบุคคลเรา ครอบครัวที่ตรงไหนให้พยายามแก้ไขดัดแปลงอย่างนี้ไปทั่วหน้ากันแล้ว เมืองไทยเรามิ่งต้องถามหาเรื่องความสุข จะเกิดขึ้นกับผู้ปฏิบัติปฏิบัติชอบ รวมทั้งกันแล้วเกิดทั่วเมืองไทยเรา นี้คือความสุข เกิดขึ้นจากการปฏิบัติ อันนี้เป็นอันดับหนึ่ง เพาะพระพุทธเจ้าชี้ลงทางภาคปฏิบัติ ปริยัติเมื่อศึกษาเล่าเรียนได้ยินได้ฟังมาแล้วให้ไปปฏิบัติ กำจัดสิ่งที่ไม่ดีทั้งหลายตามที่ท่านสอนไว้ สอนไว้คือปริยัติ มากปฏิบัติตนเองแก้ไขตามปริยัติที่ท่านสอน หรือว่าแบบแปลนแผนผังได้แก่ปริยัติ แล้วก็ปฏิบัติตัวตามนั้น ๆ แล้วจะค่อยเบาขึ้นไปเรื่อย ๆ

คำว่าปฏิเวช คือผลของการที่เราทำลงไป เรียกว่าปฏิเวช แปลอกแล้วแปลว่า ความรู้แจ้งในธรรมที่ตนปฏิบัติ จากปริยัติที่ศึกษาเล่าเรียนมาแล้ว ปฏิบัติตามนั้น ๆ ผลจะเป็นความสงบร่มเย็น ๆ ตัวเองก็ชุ่มเย็นภายในจิตใจ นี่เรียกว่าปริยัติ นอกจากนั้นจะรู้เห็นธรรมในแต่ต่าง ๆ ขึ้นเป็นลำดับลำดับ เริ่มตั้งแต่กิเลสชาดออกไปจากใจ ธรรมแฟ่กระจายขึ้นมา เป็นความสุขขึ้นมาพร้อมกับธรรมที่แฟ่กระจายออกไป นั่นเรียก

ว่าปฏิเวฐ ๆ เป็นผลรู้ประจักษ์ใจตัวเอง ๆ แล้วก็เป็นผลจนหาที่ต้องติไม่ได้จากปริยัติ สำหรับพวกเราเรียนปริยัติจากครูจากอาจารย์ ไม่เหมือนครั้งพุทธกาล แล้วผลจะ pragmatically เรื่อย ๆ

ปริยัติเล่าเรียนมาเพื่ออะไร ก็เล่าเรียนมาเพื่อแก้ตัวเอง ชี้เข้ามาหาตัวเอง หลักวิชาทุกด้านของธรรมก็ดีของโลกก็มี เข้ามาหาตัวของเราทั้งนั้นแหล่ ให้นำมาปฏิบัติผลจะ pragmatically เรื่อย ๆ แล้วจะสมชื่อสมนามว่าเราเป็นชาวพุทธ เวลาเดียวชาวพุทธเรามันมีแต่ชื่อนะ ส่วนมากเป็นอย่างนั้น ตั้งใจปฏิบัติจริง ๆ ให้เห็นผลประจักษ์กับตัวเอง แล้วมาประกาศสอนให้คนอื่นได้รับความสุขความเย็นใจไปด้วยนี้มีอยู่มากที่เดียว อะไร ก็มีแต่วัดถุ ไปคลำไปเกาอยู่วัดถุนั้น ไม่ได้มากาตัวหมัดที่มั่นกัดให้คัน ๆ อุญในหัวใจคือกิเลสนั้นเลย กิเลสตัวมันทำให้คันอุญในนี้ ถ้ามาแก้ตัวนี้แล้วจะสมชื่อสมนามว่าพุทธ ศาสนาสอนลัตต์โลกนะ ไม่ได้สอนให้ไปงมงายหมัดข้างนอก

อย่างนี้ละที่ควรเตือน-เตือนเสียบ้างซิ ให้รู้เรื่องรู้ราว เรื่องตั้งรับตำราที่ไหนนี้ เกลื่อนไปหมด แต่ไม่สนใจปฏิบัติตัวให้เป็นไปตามตั้งรับตำราซิ มันถึงเลอะ ๆ เทอะ ๆ ไม่สมศักดิ์ศรีกับศาสนาที่มีวัดถุเครื่องกราบไหว้บูชาเป็นขวัญใจ แล้วนำตัวน้อมเข้าสู่ธรรมปฏิบัติตนของตามนั้น มันไม่ได้เป็นอย่างนั้นนะเวลา呢 มีแต่คัมภีร์ใบลาน ไปที่ไหนเต็ม พระพุทธอรูปนี้ก็เกลื่อนไปหมดเลย มันสนใจสร้างพระพุทธอรูป ไม่ได้สร้างตัวเองนั้น ซึ่ง ถ้าว่าธรรมก็ เอ้า พิมพ์ไป พาดกี่พระไตรปิฎกฟ้าลงมา สุดท้ายรวมกัน ๔๔ เล่มเป็นเล่มหนึ่ง แล้วใครจะไปแบกได้หนังสือถึง ๔๔ เล่มมาเป็นเล่มหนึ่งแล้ว ตั้งแต่เล่มบาง ๆ มันก็ซึ่งเกียจจะตามจะตามจะแล้ว

พูดตรง ๆ อย่างนี้ นี่เรียกภาษาของธรรม พื้นอองทั้งหลายจำเรียนนะ เอาเหตุผลไปจับกันอย่างนี้ แล้วเกิดประโยชน์อะไรจากการรวมกันหาเหตุผลมาซินะ เพียงเล่นเดียว ๆ มันก็พอแล้วนำมาอ่านด้วยความสนใจ ๆ เล็ก ๆ น้อย ๆ ไปที่ไหนติดตัวไปด้วย ติดยั่งไปด้วยก็ได้ถ้าตั้งใจปฏิบัติ ขัดข้องตรงไหน เปิดคัมภีร์ออก มาดู คัมภีร์นี้คือแปลน แปลนบ้านแปลนเรือนแปลนแปลนมรรคผลนิพพานอุญในนั้นในศาสนา แปลนบ้านแปลนเรือนดังที่เขารัง เขารังตามแปลนเป็นยังไง สำเร็จขึ้นมา เป็นบ้านเป็นเรือนตึกรามบ้านช่องใหญ่โตขนาดใหญ่ ขึ้นมาจากแปลน ๆ อันนี้ก็เหมือนกันไม่หนีอแปลนแห่งศาสนธรรมของพระพุทธเจ้าได้เลย ในสภาวะธรรมทั้งหลายที่มีอยู่ ในแคนโลกราตุนี เต็มอยู่ในแปลนคือศาสนาพระพุทธเจ้าทั้งหมดแล้ว

มันบกพร่องแต่พวกเรา ที่จะปฏิบัติตามแปลนที่ถูกต้องดีงามเพื่อความเป็นสิริ มงคลแก่ตนนี้บกพร่องมากพวกเรา รู้สึกว่าบกพร่องมากที่เดียว เพราะฉะนั้นไปเทศน์ที่ไหน ๆ เราจึงได้เตือนเสมอ ๆ เพราะฟืนไฟเกิดไปจากกิเลสตัวทำลายแปลน ถ้าแปลน

พระพุทธเจ้าสอนไว้อย่างใด กิเลสจะเข้าไปลบ ๆ แล้วก็เอาตั้งแต่ความจอมปลอมขึ้นมาให้โลกได้เชื่อ เชื่อแล้วก็วิงตามมัน กองทุกข์ก็ไหลเข้ามา ๆ โลกอันนี้ตรงไหนที่มีความสุขเอามาวดสักหน่อยน่ะ อย่าไปปวดพระพุทธเจ้า เอามาวดหลวงตาบัวนี้ก็ได้ เวลานี้หลวงตาบัวยังไม่ตาย เอามาวด แล้วหัวใจดวงนี้กับโลกทั้งหลายเอามาวดกันดูชนิดว่าอย่างนี้น่ะ ฟังซิท่านทั้งหลายฟังເວາ

เราสอนโลกเราสอนเล่นเมื่อไร สอนจริงสอนจังทุกอย่าง เราปฏิบัติมานถึงขั้นจะสลบใส่สลบ ไม่สลบใส่สลบกับไม่สลบใส่สลบ บอกว่าเราไม่เคยสลบใส่สลบ แต่เนียดตลอดเฉียดเรือย ๆ พระพุทธเจ้าถึงขั้นสลบใส่สลบ นั่นฟังชิ เราไม่ได้ถึงขั้นนั้น แต่เอาตามอำนาจวานานบุญญาภิสมการของเรา คือเป็นหนูตัวหนึ่งก็มาเค่อนะ หนูตัวนี้ก็เต็มตัวของหนูทางมันก็มี หัวมันก็มี หูมันก็มี ขึ้นมันก็มี เยี่ยมันก็มีเหมือนคน ช้างทั้งตัวมันก็มีแบบเดียวกันครบหมด แล้วจะไปเมื่อันไหนว่ายิ่งหย่อนกว่ากัน หนูก็เป็นหนูเต็มตัว อันนี้ความรู้ก็เต็มตัวที่ปฏิบัติตามเต็มกำลังความสามารถ อะไรขัดต่อธรรมจะรู้ทันที ๆ ไม่oward ออกจากไม่พูดเท่านั้น เพราะเกี่ยวกับภายนอก เรื่องของเจ้าของขัดตรงไหนแก้ทันที เรื่องของคนอื่นแทนที่จะแก้ให้มันถูก สอนคนแทนที่จะเป็นมงคล กลับเป็นเสื่อยดจัญไรขึ้นแก่ผู้ฟังไปเลี่ย ไม่เกิดประโยชน์

เพราะฉะนั้นจึงพูดบางไม่พูดบาง รู้เท่าไรควรพูดก็พูด ไม่ควรพูดไม่พูด เพราะนอกจากจะไม่เป็นประโยชน์ยังเป็นโทษแก่ผู้ฟังอีก อย่างพูดเหล่านี้หากไม่ได้เชื่อว่าจะเป็นไปตามแนวทางที่เรานำมาสอนเพื่อความถูกต้องนี้หรือไม่ประการใด หากยังไม่ได้เชื่อจะหัวใจ กิเลสมันฝังมันโดยตอตอบอยู่ภายใน มันไม่เชื่อจะว่าไง สิ่งใดที่มันเชื่อ ก็คือเรื่องที่จะพาให้จม คือเรื่องลบล้างความจริงนั้นแหลก อะไรที่ไปลบล้างความจริง ก็คือความจอมปลอมไปลบล้างความจริง มันก็ปลอมไปตามกิเลสเสียไม่ได้เรื่องได้ร้ายอะไร

เวลานี้ศาสนากของเราไม่คัมภีร์นะ พังทุกคน คัมภีร์อยู่ตามตู้ตามหีบ คัมภีร์ใบลานที่wanะ ไม่อยู่ในคัมภีร์คือหัวใจคนตามที่พระพุทธเจ้าประทานสอนเอาไว้ มโนปุพุพุคมา ဓมรมา มโนเสฏฐา มโนมยา ธรรมทั้งหลายมีใจเป็นใหญ่ มีใจเป็นประธาน สำเร็จแล้วด้วยใจ ดีชั่วสำเร็จแล้วด้วยใจทั้งนั้น ท่านสอนลงไปที่นี่ ให้แก่ตรนี ๆ ไม่ได้มาแก้คัมภีร์นี้นะ คัมภีร์ตัวมหาภัย ตัวเองทำมหาภัยแก่ตัวเอง สร้างแต่บาปแต่กรรมเต็มตัวแล้วยังไประบาดสาดกระจาดไปให้คนอื่นได้รับความเดือดร้อนอีก ทำไมไม่พากันแก้คัมภีร์ตัวนี้นะ คัมภีร์ตัวนี้เป็นตัวอาลະວາດใหญ่ทั่วบ้านทั่วเมือง มีอยู่กับทุกผู้ทุกคนไม่มากก็น้อย ให้แก้คัมภีร์นี้บ้าง พระพุทธเจ้าสอนให้แก้คัมภีร์นี้นะ

หายุ่งตั้งแต่สิ่งภายนอกไม่เกิดประโยชน์อะไร ถ้าที่ไหนไม่คันจะไปเกา ถ้าคันไม่ยอมเกาให้มันหายคันบ้าง ถ้าเกาถูกที่คันมันก็หายคัน เกาที่มันไม่คันก็ยังลอกปอก เป็นความคันความเจ็บปวดแบบร้อนขึ้นอีก เลอะเทอะไปหมดทั้งตัว เลยกลายเป็นหมาชี้เรือนไปเลย เป็นอย่างนั้นนะเกาไม่ถูกที่คัน เป็นอย่างนั้น ขอให้พื่นองทั้งหลาย นำแปลนของพระพุทธเจ้าที่สอนไว้แล้ว นั้นจะคือแปลนแห่งมรรคผลนิพพาน แปลนบุญ แปลนบำเพ็ญในนั้นหมด ให้นำไปพินิจพิจารณาแก้ไขดัดแปลงตัวเอง อย่ายุ่งตั้งแต่ภายนอกจนเกินไป

ไปที่ไหน ๆ เห็นตั้งแต่สิ่งก่อสร้าง ทำไปแล้วมันทำง่ายนะ ทำไปแล้วก็ทิ้งไว้ ๆ เจ้าของจะเป็นยังไงไม่สนใจ ถือว่าได้สร้างพระพุทธรูป เอาแค่นั้นแหล่ สร้างตัวเองพระพุทธเจ้าสอนอย่างเด็ดขาด สร้างลงตัวเองนี่นั้น ไม่ได้ให้สร้างพระพุทธรูปอะไร พระพุทธเจ้าไม่ได้เคารพพระองค์ยิ่งกว่าเคารพอธิรัมนะ ถ้าลงธรรมตรัตนพระพุทธเจ้ากราบ พระพุทธเจ้าไม่ทรงกราบอะไรในสามแคนโลกธาตุ กราบแต่ธรรมอย่างเดียว ฟังชินะ พระพุทธเจ้าเคารพอธิรัมด้วย

นี่เราก็ให้เคารพอธิรัม ธรรมอยู่กับตัวของเรา คัมภีร์ใหญ่ยูนี้ ให้มาแก้ตัวนี้บ้าง อย่าพากันเร่ ๆ ร่อน ๆ ไปที่ไหนมองดูถ้าตาบอด-บอดมานานแล้วนะ มันอดดูไม่ได้ ใจก็เหมือนกันใจแตกแล้วนะ มันอดดูอดคิดอดฟังอดพินิจพิจารณาเรื่องเขารึเรื่องเราไม่ได้ ที่นี่เมื่อมันมาเกี่ยวข้องถึงโอกาสที่จะพุดก์พูดให้พื่นองทั้งหลายฟังเสียบ้าง ให้พากันแก้ไขดัดแปลงแปลนของเราเสียใหม่ แปลนนี่ถูกต้อง ตัวของเรานี้มันไม่ถูก ท่านบอกแปลนไว้อย่างหนึ่งมันไปทำอย่างหนึ่ง บอกว่าให้ไปสร้างวัดสร้างวารีอสร้างที่ภารนา มันไปสร้างโรงสร้างขึ้นแทน มันเป็นอย่างนั้นนะเดี่ยวนี้

อย่างที่เราเคยพูดที่หลวงปู่ท่านสอน ไปจุดธูปจุดเทียนปักให้ว่อน ดังที่เขาเยียนการ์ตูนไว้นั้น ศาลเจ้าพ่อใหญ่ยักษ์ข้างบน มีสายระโยงระยางลงมา เขาทำเป็นการ์ตูนให้เห็น เป็นคติธรรมดีมาก เพราะฉะนั้นจึงนำมาพูดเสมอ นี่จะความเลื่อมของคน เช้าใจใหม่ หลวงปู่ท่านมองเห็นซึ กำลังจุดธูปจุดเทียนให้ว่อนอยู่ ทำอะไรล่ะหลาน เป็นทุกข์อะไรหรือ โอ้ย เป็นทุกข์มากปู เป็นทุกข์พระอะไร เป็นทุกข์พระปฏิบัติ ตามปูสอนนั้นแหล่ ปูสอนว่ายังไง สอนว่าให้มีความปรารถนาน้อย แล้วไปทำยังไงมันถึงเป็นทุกข์ล่ะ ไปมีเมียน้อย นั่นเห็นไหมมันเลือกไปอย่างนั้น พากนี้มันเลือกไปอย่างนั้น บอกให้ไปสร้างนี้มันไปสร้างนั้นเสีย มันไปมีเมียน้อย หมดท่าเลย หลวงปู่ก็มีแต่เหอ เท่านั้นหมดท่าเลย หมดท่า มันเป็นอย่างนั้นนะ มันเลือกไปอย่างหนึ่ง

เวลาโน้นกิเลสมันตือกนกอกรู้นกอกรากทางให้พื่นองทั้งหลายทราบ ตีตลอดเวลานะ กิเลสคลื่นใหญ่มาก ยิ่งหนาแน่นขึ้นทุกวัน ๆ นะเวลาโน้น ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย ถึงอ่อนใจซิ

ไปที่ไหนพอก็จะดึงจะชุดได้บ้าง ก็ต้องเห็นนาว่าการเกี่ยวกับทางด้านศีลด้านธรรม เนพะอย่างยิ่งด้านจิตภารนา ตัวนี้ตัวดินตัวดีด ตีตัวนี้ลง พอตัวนี้ลงแล้วจะสงบ หมดโลก ตัวนี้พาให้วุ่นวายนะ เขาไม่มีอะไรเหละดินฟ้าอากาศ ตัวนี้ไปยุ่งเข้าละซิ แล้ว ก็อาจมาอยู่ตัวเอง คิดเรื่องนั้นเรื่องนี้ยุ่งอยู่ที่ตัวเอง ตัวนี้ตัวสำคัญให้รังับตัวนี้ลงไป จะ ค่อยสงบสหายเข้าไป พอตัวยุ่งนี้ขาดสะบันลงไปหมดไม่มีกองทุกข์ หมดโดยลื้นเชิง คือ ตัวนี้เองเป็นตัวสร้างกองทุกข์มากน้อย นั่นเป็นอย่างนั้นนะ

เราพูดจริง ๆ เราไม่ได้พูดด้วยความโ้ออวด พูดออกมานจากหัวใจจริง ๆ ที่ได้ ปฏิบัติมา ไปที่ไหนจนปลงธรรมสังเวชก็มี โอ ปลงก์ปลงไปอย่างนั้นแหล่ เรายไม่ได้มี ทุกข์กับสิ่งเหล่านั้น เราไม่ได้สร้างทุกข์เราจะมีอะไร ก็เห็นแต่กองทุกข์ที่เข้าสร้างขึ้นมา ด้วยความเพลิดความเพลินไม่รู้เนื้อรู้ตัว พวgnีพวgnฟีนพวgnไฟ การสร้างปาสร้าง กรรมนี้คือสร้างฟีนสร้างไฟเผาเจ้าของด้วยความเพลิดเพลินลืมเนื้อลืมตัว ธรรมจับเข้า ไปละซิ เกิดความสลดสังเวช โอ ไม่รู้เนื้อรู้ตัวเลยขนาดนี้เที่ยวนา นั่นฟังซิ พังหรือยัง พวgnนี้น่า ที่พูดอยู่เวลานี้ หรือเราไปพูดให้รกรอเจี๊ยที่ไหนฟัง ก็พวgnที่มันจะไปนรก อเวจิน์สอนอยู่เวลานี้ อย่าไป พระพุทธเจ้าสอนตรงไหนให้ฟังบ้างนะ ถ้ายากมีเครื่อง ยืดเครื่องเบาะพึงเป็นพึงตายได้ ให้ฟังเสียงพระพุทธเจ้า ฟังเสียงกิเลสจะได้ด้วยกันทั้ง นั้นกิเลสนี่ ไม่มีคร่าว กิเลส สารณ คุจฉามิ แต่ตัวกิเลส สารณ คุจฉามิ มันติดอยู่ในใจ จำเป็นอะไรต้องไปเรียกหาจะ แน่ มันก็อย่างนั้น

อันนี้หลวงตาอย่างไม่เห็นด้วย นี่พูดจริง ๆ จะว่าค้านหมดทั้งผู้เกิดความดำริขึ้น มา ก็เรียกว่าค้านหมดเลย ไม่ค่อยเกิดประโยชน์อะไร ไปทำไว้ก็พอให้กราบว่าวนี่พระไตร ปีภูกใหญ่นะ เท่านั้นแหล่ไม่มีอะไร ดูตัวเองทั้งวันนี้มันแก่ตัวเองตลอดวัน ยกขึ้นเรื่อย นี่สำคัญอยู่ตรงนี้นั่น อยู่ที่ไหนก็มีพระไตรปีภูก ไปหายกยอชั้นมาสามตู้สามหีบสามพระ ไตรปีภูกมาเป็นพระไตรปีภูกเดียว ตั้งแต่เล่มบาง ๆ มันก็ไม่อายกอ่อนแล้วหนังสือ ธรรมะ แล้ว fading พระไตรปีภูกสามตู้มาเลื่ဲตู้เดียว มาเป็นเล่มเดียว พากันมาแบกกัน หมดทั้งจังหวัดระนอง ก็ไม่มีครามาแบก แม่เต็กก์ไม่มา อย่าว่าผู้ใหญ่เลย ผู้ที่มาหานี้ยัง ตัวขี้เกียจใหญ่ ไม่แบกละนะ นี่ตู้พระไตรปีภูกนะ สร้างเร็วตีนจะให้ขาดๆ เจ้าของไม่สนใจภูบัติ ใจจะยกขึ้นมาอ่าน เพราะจะนั้นเรางึงไม่เห็นด้วย

อย่างนี้ละภาษาธรรม พังเอา ภาษาธรรมต้องพูดอย่างตรงไปตรงมา ไม่ตรงไป ตรงมาไม่เรียกว่าธรรม ตายใจไม่ได้ ต้องตรงเป็น ๆ ไปเลยจึงเรียกภาษาธรรม เรื่อง กิเลสปลื้นปล้อนหลอกวง ร้อยสันพันคมต้มตุนสัตวโลกไม่มีใครเกินกิเลส ธรรมของ พระพุทธเจ้าไม่เคยมี ที่จะต้มตุนสัตวโลกไม่มี มีแต่ด้านการก่อการสร้างยุ่งเหยิงวุ่นวาย ไม่มีที่จะแก้ไขดัดแปลงตัวเองสมเป็นชาพุทธบ้าง ชาพุทธผิว ๆ ผิด ๆ อย่างนั้นไม่

ได้มีประโยชน์อะไรมากมายนัก ยิ่งกว่าการพินิจพิจารณาแก้ไขดัดแปลงความผิด ที่อยู่กับตัวเองนี้ออกไปเป็นลำดับ อย่างนี้เป็นประโยชน์ ให้พากันไปปฏิบัติอย่างนี้ พระพุทธเจ้าพระอรหันต์ท่านไปที่ไหนทำไม่เห็นแบกพระไตรปิฎกไป เป็นยังไงถึงได้ สรณ์ คุณามิ ของพวกรา พวกรานีบ้านใดเรือนใดมีแต่หนังสือธรรมะ แต่สนใจอ่าน มันก็ร้องครวญครางอยู่ในบ้านในเรือนต่อหน้าพระไตรปิฎกที่อยู่ในบ้านนั้นแหล่ ไม่เกิดประโยชน์อะไร

เราสองเคราะห์โลกเราสองเคราะห์มากต่อมาก จนกระทั่งไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัวตลอดมาอย่างนี้ แต่เราสองเคราะห์ด้วยเหตุด้วยผลดังที่พูดนี้ อะไรสมควรไม่สมควร บอกตามเหตุตามผลเรียกว่าธรรม อันไหนไม่สมควรบอกไม่สมควร อันไหนสมควรก็บอก ดังที่ว่าให้แก่ตัวเองนี้สมควรอย่างยิ่ง ให้พากันไปแก้ อันนี้สมควรอย่างยิ่งเป็นอันดับหนึ่งเลยเทียว ให้แก่ตัวนี้ ก็มีเท่านั้นแหล่เรื่องราวก็ดี เออ ทุกขั้ง อนิจัง เป็นอันว่ายุติแล้วนะ ไม่เห็นด้วยจึงไม่ให้ด้วย เป็นอย่างนั้นแหล่ พากันสร้างกระตือบไว้ภายนอกยังดี สร้างกระตือบไว้หรือชุมนุมกันมาภายนอกก็ยังพอฟังได้บ้างนะ ถึงไม่มีเงินหัวใจก็ยังเห็นด้วย

วันหนึ่ง ๆ มาหารามากต่อมากนະ ช่วยตลอดเวลา การแนะนำสั่งสอนก็หมดไส้หมดพุง ตั้งแต่สอนโลกทั่ว ๆ ไปในประเทศไทยของเรา ก็ร่วม ๕ ปีนี้แล้วสอนไม่หยุดไม่ถอย วันพุธนี้ก็จะลงไปอยุธยาแล้ว ที่แรกว่าจะพัก ๒ คืน มีงานเดียว พ่อเรารับปั๊บงานที่สองแทรกเข้ามา งานปลีกย่อยอะไร์อีกแทรกเข้ามา ตกลงก็จะได้ค้างที่อยุธยา ๓ คืน แล้วคิดว่าจะกลับอุดร อ้าว งานทางภาคเหนือก็เชื่อมโยงมาจนกระทั่งอุตรดิตถ์ติดกันกับอยุธยาเข้ามาแล้ว ตกลงพอเสร็จอยุธยานี้ก็จะก้าวเข้าไปภาคเหนือแล้วขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั่งเชียงแสนเชียงรายเชียงใหม่ไปหมดเลย วันที่ ๕ กุมภา ถึงจะได้กลับมาวัดกลับมาวันที่ ๙ ที่ ๑๐ งานข้าวเปลือก อันนี้ก็งานเพื่อช่วยชาติไทยของเราอีกแหล่ วันที่ ๙ ที่ ๑๐ ก็จะขึ้นที่นี่ เราก็หมุนจីอยู่นี่ งานรอบ ๆ นี้มีอีกเยอะ รับทราบ ๆ ยังไม่กำหนดกฎเกณฑ์มีอะไร ให้เข้ามาหาคนเดียวนี่แหล่

เวลานี้มากว้างขวางมากนະ แม้แต่เด็กนักเรียนมหาลัยปีแล้ว และเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เด็กนักเรียนนักศึกษาต่ำกว่าห้ารามาเรื่อย ๆ จนกระทั่งถึงขั้นนายพันนายพล ไม่ขึ้นนายพันนายพลยังไง ไปเทคโนโลยี วปอ.วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร มีแต่คณะผู้ปักครองทั้งนั้นมาศึกษาอยู่นั้น ขึ้นต่ำตั้งแต่อดีตขึ้นไปจนถึงนายพันนายพล นี่เราได้ไปเทคโนโลยีแล้ว ก่อนหน้านั้นเลิกน้อยก็ไปเทคโนโลยีที่กระทรวงการต่างประเทศ จากนั้นก็ไปเทคโนโลยีที่ วปอ.ไปคราวนั้นนะ มันกว้างออกไปเรื่อย ๆ กำลังเรายิ่งลดลง ๆ มันไม่สมดุลกัน จึงลำบากมากที่เดียว

การแนะนำสั่งสอนยิ่งหนาแน่นขึ้นทุกวัน ๆ ไม่ใช่เบาบางนะ ยิ่งหนาขึ้น ยิ่งวันที่นายกไปเยี่ยมที่สวนแสงธรรมนั่น เรายุดกะว่าเหมาะสมในคำพูดของเราตามเหตุผลที่พูดออกมากว่า เราช่วยชาติบ้านเมืองมากนักเป็นเวลานาน ล่วงเข้าสี่ปีนี้แล้ว ธาตุขันธ์อ่อนลงทุกวัน ๆ ในกาลต่อไปนี้เราคงจะทำอย่างนั้นไม่ได้ พูดกับนายกนະ เราจะลดหย่อนผ่อนผันส่วนเกี่ยวกับธาตุขันธ์ของเรา เช่น การเทศนาว่าการในที่ต่าง ๆ ที่เขานิมนต์มาทั่ว ๆ ไป เราจะรับให้เฉพาะงานที่จำเป็น ๆ นอกจากนั้นก็ขอผ่านไปตามเรื่องธาตุขันธ์ไม่อำนวย ส่วนทะเบียนบัญชีที่เปิดบริจาคมไว้แล้ว ยังคงเส้นคงวาตามปกติ โครงการบริจาคมต้องมาเลิกก็ได้ จะบริจาคมโอนเข้าทางเบียนบัญชีธนาคารอย่างนั้นก็ได้ เปิดไว้ตามปกติไม่ปิด เราว่าอย่างนี้ ส่วนการเทศนาว่าการไม่ได้บอกกว่าปิด จะลดหย่อนผ่อนผันลงตามธาตุขันธ์ของเรา ท่านนายกจะเห็นว่ายังไง

ท่านก็ตอบได้ดีนี่ โอ เรื่องธาตุขันธ์เป็นความจำเป็นของทุกคน เมื่อมีอยู่กับทุกคน ก็จะต้องทราบและปฏิบัติตามเรื่องธาตุเรื่องขันธ์ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วเรื่องของหลวงตาที่พูดนี้ก็เป็นเรื่องธาตุเรื่องขันธ์ หลวงตาเห็นอย่างนั้น ทางกรรมก็ไม่มีอะไรที่จะคัดค้าน ก็เป็นอันวาย้อมรับกัน

พอลงไปข้างล่างพากนักช่าวผู้คนก็รุมกันจ่อปากเดียว หูมีกีหู ทางนั้นทั้งจะวิงไปยึมหูนั้นยึมหูนี้มาใส่ให้ได้หลาย ๆ หู ฟังเข้าใจไหม จ่อเข้ามาปากนายกปากเดียว พอท่านลงไปก็ถาม แล้วท่านว่ายังไง ท่านนายกขึ้นทันที โอ. หลวงตาของพากเราท่านจะหยุดการช่วยชาติแล้วนะ เรียกว่า ปูบเลย. ไม่มีข้อแม้ข้อผ่อนผันนะ ใส่ปูบเลย. หลวงตาของพากเราท่านจะหยุดการช่วยชาติแล้วนะที่นี่ ท่านจะหยุดแล้ว ที่นี่มันก็สือกันเลยซิ แทนที่มันจะหยุดด้วยมันไม่หยุด มันสือกันเลย เอ้า. นิมนต์ทางโน้น นิมนต์ทางนี้นิมนต์มา หลวงตาเลยจะตาย นี่ละที่นายกพูดวันนั้น การพูดนี้เราก็ทราบนายกเป็นคนฉลาดไม่ใช่ธรรมดा เป็นคนฉลาดรอบคอบกว้างขวาง ท่านพูดอย่างนั้นไม่ได้ผิด เราเลิงเห็นเจตนาของท่าน แต่เราไม่พูดละอันนี้ เอาแค่นั้นพอ เราก็ไม่ค้านท่าน ท่านก็ไม่ค้านเรา แต่ท่านลงไปท่านก็พูดอย่างนั้น นี่เราก็ไม่ค้านท่าน เวลาเรายุดเราก็พูดอย่างนี้ เข้าใจหรือเปล่า ก็เลยสือกันใหญ่นะเดี่ยวนี้ โอ. ไปใหญ่เลย

เอะ ให้พักไว้ก่อนนะ อะไรก็ดี ทางอันนี้ก็ยังไม่เห็นหนักแน่นมากนัก จำเป็นมากนักให้ผ่อนไปเสียก่อน ที่ไหนที่จำเป็นเราก็จะช่วยทางที่จำเป็น ทางรองก็เหมือนกัน กรุณารับตามนี้ อันนั้นยังไม่จำเป็นมากเลย ทำขึ้นก็ทำขึ้นเรียกว่าแบบทำไว้ใช่ ๆ อย่างนั้นแหล่ะไม่เห็นเกิดประโยชน์ ว่าอย่างนี้เลยนะเรา ถ้านำมาปฏิบัติตัวเองอยู่ ไหนเกิดหมวด

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันต่อเหตุการณ์ หลวงตามหานៅถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com